

uden en særlig Hjemmel, der paa dette Punkt ændrer Loven af 22. December 1919 § 2.

En saadan Lovhjemmel synes saa meget mere paakrævet, som ikke alle Friskoler har været repræsenteret paa Efterlønskassens Generalforsamling og derfor ikke som saadanne har haft Lejlighed til at godkende det her stillede Forslag, der ganske vist er godkendt af Formændene for „Dansk Friskoleforening“ og Foreningen „De statsunderstøttede private Børneskoler i Købstæderne“.

Det er af Bestyrelsen foreslaaet, at dette Bidrag skal ophøre, naar der er opnaaet et tilfredsstillende Forhold mellem Kassens Aktiver og dens Forpligtelser. Dette kan Ministeriet meget vel tiltræde, men da nærværende Lov er foreslaaet revideret efter 5 Aars Forløb, har man ikke anset det for nødvendigt at tage noget hertil sigtende Forbehold i Teksten.

b) Statens Overtagelse fuldtud af Efterlønnen til de ved Oprettelsen af Efterlønskassen i 1922 overtagne Pensionister.

Ministeriet mener imidlertid ikke at kunne tiltræde dette Forslag. Statens Tilskud til Efterlønskassen er i Forhold til dennes Medlemstal og de Indtægter, der tilflyder Kassen fra anden Side, saa betydeligt, at der ikke findes tilstrækkelig Anledning til at forøge Statstilskuddet udover, hvad de nuværende Regler fører til. I denne Forbindelse bemærkes, at Tilskuddet i de senere Aar i rask Tempo er steget paa følgende Maade:

I Finansaaret 1926—27...	30 925	Kr. 93 0/.
— 1927—28...	34 645	— 10 —
— 1928—29...	49 384	— 67 —
— 1929—30...	45 069	— 50 —
— 1930—31...	55 792	— 05 —
— 1931—32...	54 192	— 19 —

c) Visse Ændringer i Vedtægterne, der medfører en Nedsættelse af Efterlønningerne, herunder ogsaa for de allerede pensioneredes Vedkommende.

Det maa erkendes, at de efterlønnede, der med et ringe Indskud i de første af Kassens Virksomhedsaar er kommet paa Efterløn, har virket som en meget væsentlig Byrde paa Kassen og i høj Grad bidraget til dennes slette Status, og at det derfor ikke synes urimeligt, under en Nødsituation som den foreliggende, hvor en Likvidation af Kassen ikke kan lades helt ude af Betragtning, hvis der ikke fra alle Sider bringes Ofre for dens Opretholdelse, at lade ogsaa de nuværende Efterlønsmodtagere bidrage til Forbedringen af Kassens Status; Ministeriet har fundet det nødven-

digt at foreslaa en lovmæssig Hjemmel til, at dette kan ske, idet disse Efterlønsmodtagere ikke alle har haft Lejlighed til at udtale sig om Forslaget og godkende denne Nedsættelse. De nærmere Regler i saa Henseende maa træffes ved Behandlingen af Vedtægterne.

Derimod har Bestyrelsen ikke ment at kunne stille noget Forslag om, at Indtrædelse i Pensionskassen skal være obligatorisk for de Lærere, der virker ved de af denne omfattede Skoler. Ministeriet er imidlertid af den Opfattelse, at en virkelig Soliditet i Kassens Økonomi først kan vindes, naar en saadan Bestemmelse indføres. De Forventninger, man i 1922 havde med Hensyn til Medlemstallet — at der vilde indmelde sig 314 Lærere og 182 Lærerinder, ialt 496 Lærere af det samlede Lærertal paa 743 —, er aldrig blevet opfyldt; de Forhaabninger, man i 1928 satte til, at en Ændring i Vedtægterne, hvorved der aabnedes Udsigt til at faa Indskud tilbage, naar man inden 35 Aars Alderen gik over i anden Virksomhed, vilde fremkalde forøget Tilgang til Kassen, har vist sig slet ikke at opfyldes; man staar nu med det hidtil laveste Medlemstal, nemlig 176, medens det samlede Lærertal ved Friskolen vedblivende er omkring 750.

En Ændring i dette Forhold er saa meget mere paakrævet, som det af det ovenfor udviklede vil ses, at de Reserver, der opsøres til Imødegaelse af de fremtidige Pensioner, hidtil har været ret smaa, og det af Direktør Goldmanns Erklæring, Bilag 3, fremgaar, at den Merindtægt, som paaregnes gennem Tilskuddet fra Friskolerne, vel vil være rigeligt til at forrente den manglende Kapital, saaledes at Underskuddet ikke bliver større, men ikke til indenfor en nærmere Fremtid at oparbejde en Kapitalopsparing, der kan bringe Underskuddet væsentligt ned. Kassens Solvens vil derfor stadig være afhængig af, at „de unge støtter de gamle“, og er derfor betinget af en stadig Fornyelse af Tilgangen til Kassen, saaledes at denne kan regne med altid som Medlemmer at have Størstedelen af de ved Friskolen arbejdende Lærere.

Den obligatoriske Indtræden i Kassen er Reglen ved flere andre statsunderstøttede Pensionskasser, jfr. i saa Henseende Lov Nr. 68 af 2. Maj 1902, § 2 e, om Pensionskassen for de private Realskoler og Lov Nr. 74 af 29. Marts 1904 om Pensionskassen for de private Gymnasieskoler, hvilke Pensionskasser nu efter Udstedelsen af Lov